

Net, den nemlig, at Fyrboligerne ligge i Reglen saa langt fra Gaandværkere, at det bliver dyrere for Fyrmestrene end for Andre at faae deres Boliger reparerede. Fyrene maa jo ligge paa de mest exponerede Steder i Landet, de maa ligge fjærne fra alle behøvede Steder i Udkanter af Landet; det følger af selve Institutionen. Altsaa, hvis man virkelig kunde imøbetkomme Fyrembedsmændene paa dette Omraade, vil jeg være tilbøielig til at gjøre det. Men nu kommer en anden Betragtning, som jeg vil bede det ærede Udvalg lægge meget Mærke til. Der siges hver Gang en Lønningslov kommer til Revision, at man ikke maa vente, at der skal blive en Forøgelse af Lønningerne. Men naar man nu i Mellemtiden siden Lovens Tilblivelse har forøget disse Embedsmænds Arbeide! — (Afbrudelse af B. Holm.) Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds siger, at det har man ikke; nu skal jeg forsøge at vise, at man har gjort det, og det forekommer mig da, at der i saa Fald ogsaa er nogen Opfordring til at forsøge deres Lønninger. Paa det Sted, hvor jeg er kjendt, har man siden 1875 givet Fyrmesteren en Sirene at paffe, et Apparat for Taagesignaler. Det er en hel Maskine, som maa passes paa samme Maade og med samme Omhu som en Dampmaskine og kræver ikke lidt baade teknisk Dygtighed og Udholdenhed for at holdes i ordentlig Stand. Dette Arbeide er paalagt Fyrmesteren ved Siden af hans øvrige Arbeide, uden at han derved har faaet noget Vederlag. Har saa ikke dems Embedsmand, siden Lønningsloven blev til, faaet et Tillæg i Arbeide? Og maatte man ikke spørge: Er der ikke Opfordring til, hvis disse Sirener vise sig praktiske, da at anbringe saadanne ogsaa paa andre Steder? Men naar man da gjør dette, forekommer det mig, at man ogsaa bør vederlægge disse Embedsmænd det forøgede Arbeide, de derved faae, og at følgerig den Grundsatning, den ærede sidste Løser fremkom med, den nemlig, at man ikke maatte vente en Forøgelse ved Revisionen, idetmindste for den foreliggende Lovs Vedkommende, ikke holder Stil. Naar jeg er fremkommen med disse Bemærkninger, er det ikke, fordi jeg har noget Saab om, at de skulle have nogen virkelig Indflydelse paa det Resultat, der kommer frem, men naar man har Sæde i denne Sal, skylder man at fremkomme med de Oplysninger, Ens personlige Erfaring have ført med sig, og enten de nu behage til den ene eller den anden Side, har jeg den Bevidsthed, at de ere overensstemmende med Sandhed og Virkelighed. Jeg gjentager altsaa, at vi her staa overfor et Lovarbeide, der ikke maa sammenlignes med en hvilken som helst Lønningslov, idet Danmark her træder op som en særlig Magt overfor samtlige andre Nationer, og vi skylder at bringe denne Del af vore Pligter overfor Folkets økonomiske Liv til en saa stor Udsvikling, som vort Fædrelands Belliggenhed kræver. Dernæst siger jeg, at

de Hensyn til Embedsboligerne, der kunne gjøres gjældende ved andre Love, gjælde ikke i samme Omfang her, og endelig fremhæver jeg, at det Arbeide, der paalægges disse Embedsmænd udover, hvad de havde, da de sidste Lønningslister blev fastsatte, forekommer det mig, at Villighed taler for, at de paa en eller anden Maade faae vederlagt.

Høgsbro: Det er en gammel Erfaring ved Lønningslovenes Behandling, at et Lønningsudvalgs Flertal, som foreslaar Nedsættelser i Regjeringens Forslag, altid har en meget vanskelig Stilling, fordi det foruden et Mindretal tillige har Regjeringen imod sig, og som oftest tillige en eller anden af dets egne Meningsfæller, der har et eller andet Punkt, som han særlig interesserer sig for, og som han da vil drage frem i Modsatning til Udvalget, som ikke blot har taget Hensyn til de enkelte Forhold, men til samtlige Forhold i deres Helhed, og saaledes er det ogsaa gaaet med den sidste ærede Løser, som har haft Leilighed til særlig at gjøre sig bekendt med Fyrvæsenet, og derved er kommen til at se paa det udenfor det Sammenhang, hvori det nødvendig maa ses med de andre Lønningslove. Jeg maa minde om, at det iøvrigt ikke er første Gang, at det ærede Medlem er kommet til at se særlig paa en enkelt Klasse Lønningsforhold, thi jeg erindrer, at han engang isjor, da Talen var om Løds- eller Postembedsmændene — jeg huffer ikke hvilke — fremhævede, at det var Embedsmænd, ved hvis Virksomhed Statens Indtægter vare blevne forøgede i meget betydelig Grad, og derfor tilkom der ogsaa dem en særlig Lønningsforhøielse. Det er altsaa ikke alene ved denne Leilighed, at det ærede Medlem taler Lønningsforhøielseernes Sag. Hvad de af ham ansatte Grunde angaar, skal jeg ikke opholde mig meget ved den, han hentede fra, at Landets Værd kræver, at vi give disse Mænd 100 eller 200 Kr. i Tillæg, thi jeg tror, at Landets Værd vil kunne vedligeholdes ogsaa for disse Mænds Vedkommende, selv om de ikke faae et saadant lille Tillæg. Jeg tror ikke, at man vil kunne kjøbe deres Pligt-opfyldelse for 100 eller 200 Kr. om Aaret. Men dernæst nævnedes det ærede Medlem ogsaa det Anstrengende ved deres Liv. Jeg vil spørge, om ikke mange Andre have et langt mere anstrengende Liv, om ikke f. Ex. de Sømand, som maa fare forbi Fyrene, tidt kunde ønske at sidde der oppe i Fyret istedetfor at seile deres farefulde Bei gennem Brændinger og under Storm? Der er vist mangen Sømand, som kunde ønske at tilbringe sine gamle Dage i et Fyrtaarn eller paa et Fyrstib, istedetfor at fortsætte det urolige og usikre Liv, som han maa føre, og der er ingen Tvivl om, at man blandt mange dygtige og velkjente Sømand vil kunne finde af den Tilgang til disse Poster, som man kan ønske. Med Hensyn til de Sirener, som det